

OKRESNÝ ÚRAD BANSKÁ BYSTRICA

ODBOR VÝSTAVBY A BYTOVEJ POLITIKY

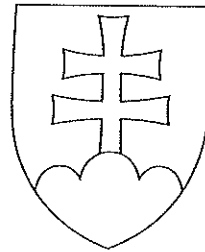
Nám. Ľudovíta Štúra 5943/1, 974 05 Banská Bystrica

Číslo spisu

OU-BB-OVBP-2022/013258-004

Banská Bystrica

12. 04. 2022

Rozhodnutie

Verejná vyhláška

Výrok

Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 4 zákona č. 608/2003 Z. z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie a o zmene a doplnení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení jeho neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon) v konaní podľa § 22 ods. 1 písm. a), § 23 a § 24 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o prokuratúre) o proteste prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č. Pd 138/21/6601-17 zo dňa 28.01.2022 proti rozhodnutiu mesta Banská Bystrica č. OVZ-SÚ 80418-1407/2019-Har, ev.č. ÚR-21/19 zo dňa 23.04.2019, právoplatné dňa 29.05.2019, ktorým stavebný úrad umiestnil stavbu „IBV Vlčia jama STRED Banská Bystrica“ – Inžinierske siete v katastrálnom území Radvaň takto

r o z h o d o l :

Podľa § 24 ods. 8 zákona o prokuratúre p r o t e s t u Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č. Pd 138/21/6601-17 zo dňa 28.01.2022 proti rozhodnutiu mesta Banská Bystrica č. OVZ-SÚ 80418-1407/2019-Har, ev. č. ÚR-21/19 zo dňa 23.04.2019, právoplatné dňa 29.05.2019, ktorým stavebný úrad umiestnil stavbu „IBV Vlčia jama STRED Banská Bystrica“ – Inžinierske siete v katastrálnom území Radvaň navrhovateľovi spol. CBC. Core Business Company s.r.o., Zvolenská cesta 4164, Banská Bystrica

n e v y h o v u j e

a citované rozhodnutie mesta Banská Bystrica č. OVZ-SÚ 80418-1407/2019-Har, ev. č. ÚR-21/19 zo dňa 23.04.2019, právoplatné dňa 29.05.2019 ponecháva v platnosti z dôvodov uvedených v dôvodovej časti rozhodnutia.

Odôvodnenie

Okresná prokuratúra Banská Bystrica (ďalej len prokurátor) vydala dňa 28.01.2022 pod č. Pd 138/21/6601-17 protest prokurátora podľa § 22 ods. 1 písm. a), § 23 a § 24 zákona o prokuratúre proti rozhodnutiu mesta Banská Bystrica č. OVZ-SÚ 80418-1407/2019-Har, ev. č. ÚR-21/19 zo dňa 23.04.2019, právoplatné dňa 29.05.2019 z dôvodu porušenia ustanovení § 37 ods. 2 stavebného zákona, § 140c ods. 6, 12 stavebného zákona, § 2 písm. e), § 18 ods.2 písm. b), § 38 ods. 3, 9 zákona č. 24/2006 Z. z., o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o posudzovaní vplyvov) a § 3 ods. 1, 4, 5, § 32 ods.1, § 46 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní, v znení neskorších predpisov.

Prokurátor v proteste uvádza, že v zmysle pripojenej projektovej dokumentácie je predmetom umiestňovania dopravná a technická infraštruktúra v rozsahu SO-01 Komunikácie a chodníky, SO-02 Dažďová kanalizácia + vsakovací objekt, SO-03 Splašková kanalizácia, SO-04 Vodovod, SO-05 Plynovod, SO-06 Rozvody NN, SO-07 Verejné osvetlenie, SO-08 VN 22 KV rozvody, PS 01 Trafostanica, a to pre účely budúcej individuálnej bytovej výstavby, ktorá sa v danej lokalite Vlčia jama – Stred pripravuje. Z predmetnej dokumentácie vyplýva, že v danej lokalite sa v budúcnosti počíta s výstavbou 102 rodinných domov a 2 objektov občianskej vybavenosti, pre ktoré bude potrebné vytvoriť spolu 240 odstavných – parkovacích miest s tým, že 204 parkovacích miest bude vytvorených na pozemkoch jednotlivých rodinných domov (tieto neboli predmetom daného územného konania a 36 (verejných) parkovacích miest bude vybudovaných na plochách vedľa miestnych komunikácií a v blízkosti plochy uvažovanej pre objekty občianskej vybavenosti (tieto parkovacie miesta boli zahrnuté v rámci objektov umiestňovaných v danom územnom konaní). V umiestňovaných stavebných objektoch boli zahrnuté aj vjazdy z komunikácií k okrajom pozemkov jednotlivých rodinných domov, domové kanalizačné prípojky (spolu 105 ks, z toho 102 pre rodinné domy + 2 pre objekty občianskej vybavenosti + 1 pre RD v IBV Vlčia Jama 2), domové vodovodné prípojky (v počte rovnako ako pre kanalizačné prípojky), pripojovacie plynovody pre jednotlivé rodinné domy a rozvody NN pre jednotlivé rodinné domy, resp. stavby.

V dôvodoch prokurátor uvádza, že z obsahu príslušného administratívneho spisu vyplýva, že predmetom daného územného konania je umiestnenie len samotných objektov dopravnej a technickej infraštruktúry, ktoré samostatne nepodliehajú povinnému posudzovaniu vplyvov na životné prostredie ani zisťovaciemu konaniu podľa zákona o posudzovaní vplyvov. Je však z obsahu projektovej dokumentácie zrejmé, že táto dopravná a technická infraštruktúra je neoddeliteľnou súčasťou ďalšej stavebnej činnosti plánovanej v danom území, ktorá bude spočívať vo výstavbe 102 rodinných domov a 2 objektov občianskej vybavenosti. Medzi výstavbou danej infraštruktúry a následnou výstavbou prízemných stavieb (rodinných domov a stavieb občianskej vybavenosti) existuje priestorová a polohová súvislosť so zjavným časovým prepojením. Z uvedeného dôvodu nemožno pokiaľ ide o ochranu životného prostredia a posudzovanie vplyvov na životné prostredie, uvedený zámer umelo rozdeľovať na jednotlivé stavebné objekty alebo dielčie stavby (podľa toho, ako tieto vymedzí stavebník, resp. navrhovateľ v ním podávaných návrhoch na začatie jednotlivých povolovacích konaní) a takto rozdelené časti posudzovať izolovane od zvyšku stavebného zámeru, ale naopak je nevyhnutné vyhodnocovať takýto stavebný zámer ako celok, lebo len takýmto prístupom sa zabezpečí dôsledná a účinná ochrana životného prostredia a naplní sa účel a cieľ zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ako aj smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (ďalej len smernica EIA), ktorá bola do právneho poriadku SR transponovaná prostredníctvom zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Z obsahu príslušnej dokumentácie je zrejmé, že predmetný stavebný zámer ako celok t.j. infraštruktúra vrátane následnej výstavby rodinných domov a stavieb občianskej vybavenosti bude zahŕňať okrem iného výstavbu aj 240 parkovacích miest, čo znamená, že táto navrhovaná činnosť podlieha zisťovaciemu konaniu. Pre zámerne rozdeľovanie projektov týkajúcich sa zámerov činností s vplyvmi na životné prostredie môžu v praxi existovať rôzne dôvody. Do prvej skupiny patria dôvody, ktoré majú objektívny charakter, medzi ktoré možno zaradiť napr. úpravu vecnej pôsobnosti, ktorá zveruje právomoc rôznym orgánom zapojeným do schvaľovania projektov, komerčné/investičné/obchodné ciele, organizačné – na základe potreby rozdelenia projektu do etáp, rozpočtové/finančné atď. Do druhej skupiny patria dôvody „In mala fide“, kedy ide o účelové rozdelenie projektu s cieľom vyhnúť sa procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie alebo uľahčiť si schválenie, pričom v týchto prípadoch ide o tzv. salami slicing metódu (resp. „salámovú metódu“), ktorá je považovaná za osobitný prejav zneužitia verejného subjektívneho práva fyzickej a právnickej osoby.

Zároveň je potrebné uviesť, že v prípade, ak dôjde k rozčleneniu celého stavebného zámeru na viacero častí, ktoré sú uskutočňované, resp. povoľované postupne, je bez ohľadu na dôvod, ktorým bolo toto rozdelenie motivované, nevyhnutné trvať na tom, aby posudzovanie vplyvov na životné prostredie alebo zisťovacie konanie, bolo uskutočnené vo vzťahu k celému zámeru už pred povolovacím konaním prvej časti zámeru (t. j. v danom prípade pred územným konaním, v ktorom sa umiestňujú prvé stavebné objekty).

V judikatúre týkajúcej sa smernice EIA Súdny dvor EÚ (napr. vo veciach C-142/07, C-205/08, C-244/12) zdôrazňuje, že cieľ smernice nemožno obísť rozdelením projektov. Ak viaceré projekty spolu môžu mať významný vplyv na životné prostredie v zmysle článku 2 ods. 1 smernice EIA, ich vplyv na životné prostredie by sa mal posudzovať ako celok. Projekty je potrebné posudzovať spoločne najmä v prípade, keď sú prepojené, nadväzujú na seba alebo sa prekrývajú s ich vplyvmi na životné prostredie.

V súvislosti s vyššie uvedeným odkazom na účel smernice EIA a rozhodovaciu činnosť Súdneho dvora EÚ je potrebné zároveň poznamenať, že všetky vnútroštátne orgány aplikácie práva (t. j. aj stavebný úrad) sa majú vždy usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva, čo v danom prípade znamená povinnosť interpretovať a

aplikovať zákon o posudzovaní vplyvov v súlade so smernicou EIA a na ňu nadväzujúcou judikatúrou Súdneho dvora EÚ.

K fragmentácii stavebného zámeru sa vo svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyjadril aj Najvyšší správny súd ČR. Poukázať možno napríklad na rozsudok č. k. 6 As 139/2017 - 73 zo dňa 13. 12. 2018, v rámci ktorého dospel k nasledovným právnym záverom: Pojmom „salámová metóda“ býva neformálne označovaná taktika, ktorá sa v praxi používa pre stratégiu, kedy sa kontroverzné alebo obťažné ciele a riešenia, nie len v stavebníctve pri trasovaní ciest a diaľnic, rozdelia na dielčie kroky a presadzujú sa postupne. Stavebník tak postupnými krokmi dosiahne povolenie všetkých dielčích častí svojho zámeru, ktorý by mu však ako celok povolený nebol. Salámová metóda je postupom, ktorý predstavuje účelové obchádzanie zákona (porovnaj rozsudok Najvyššieho správneho súdu zo dňa 06. 08. 2009, č. k. 9 As 88/2008 – 301, alebo zo dňa 18. 09. 2014, č. k. 2 As 119/2014 – 31). Súdna prax konštatuje neprípustnosť salámovej metódy najmä v súvislosti s líniovými stavbami (typicky stavba diaľnic či cestných obchvatov), kedy potom, čo sú schválené (a často aj postavené) neproblematické úseky líniovej stavby, je vznesená požiadavka na postavenie posledných úsekov problematických, a to za situácie, kedy nezostáva prakticky žiadna alternatíva. Súčasne sa v priebehu procesov EIA nevykoná posúdenie zámerov líniovej stavby ako celku, ale posudzujú sa jednotlivé úseky. Taký postup je neprípustný, realizácia týchto typov stavieb má totiž dopad na životné prostredie ako celok, vplyv jednotlivých dielčích častí môže byť z hľadiska záujmov ochrany prírody irelevantný. Hlavným cieľom procesov EIA je zhodnotiť dopredu rôzne varianty zámeru, spravidla vrátane tzv. nulového variantu, t.j. možnosti, že sa zámer realizovať nebude (rozsudok Najvyššieho správneho súdu zo dňa 11. 09. 2018, č. k. 6 As (91/2018 – 74). O neprípustnú salámovú metódu sa jedná najmä vtedy, pokiaľ etapizácia výstavby umožní stavebníkovi vyhnúť sa určitým zákonným požiadavkám či dosiahnuť pre seba priaznivejší výsledok (a napríklad pre životné prostredie menej priaznivý výsledok). V každom prípade je vždy nutné v prípade rozdelenia stavby na jednotlivé etapy zohľadniť ich spoločnú existenciu a spoločný dopad na zákonom chránené záujmy. Je však treba zároveň vziať do úvahy nutnú a logickú etapizáciu výstavby, kedy najmä pri rozsiahlejších výstavbách spravidla nebude z objektívnych dôvodov možné realizovať všetky stavby v časovo blízkom súvisiacom termíne. Je možné prihliadnuť tiež k vzájomnej podmienenosti jednotlivých častí výstavby. Pokiaľ by napríklad nebolo možné očakávať rozumné využitie prvej časti bez častí nadväzujúcich alebo by boli všetky stavby podmienené novým spoločným riešením dopravnej obslužnosti, je treba dôsledne trvať na vyhodnotení spoločného vplyvu všetkých etáp už v prvej fáze výstavby. Naopak menej rigidne je možné posudzovať prípady, kedy jednotlivé etapy výstavby môžu v území plniť svoju funkciu celkom samostatne a ani vo vzájomnom spojení nie je možné očakávať výrazný negatívny vplyv na životné prostredie. Ani v takom prípade však nie je možné sa vyhnúť posudzovaniu tzv. kumulatívnych a synergických vplyvov, ktoré môže vyústiť až do záveru, že nadväzujúca výstavba nie je s ohľadom na kumulatívnu záťaž územia prípustná. Za situácie, kedy je budovaný komplex stavieb v dvoch etapách a každá etapa je posudzovaná v samostatnom územnom konaní, pričom už od počiatku je z projektovej dokumentácie zjavná konkrétna podoba obidvoch etáp zamýšľaných stavieb (nota bene pokiaľ územné konanie pre obidve etapy prebieha súčasne), v zisťovacom konaní EIA by mal byť posudzovaný spoločný vplyv obidvoch etáp zároveň už pred umiestnením stavieb prvej etapy (samozrejme za predpokladu, že obidve etapy v súčte svojím vplyvom presiahnu hranicu, od ktorej je vykonanie zisťovacieho konania zákonom vyžadované). Všeobecne totiž platí, že práve v procesoch EIA je ešte možné zvažovať rôzne varianty zámeru a vybrať ten, ktorý je z hľadiska záujmov ochrany životného prostredia ten najvhodnejší. Pokiaľ by už stavby prvej etapy boli v území umiestnené, spoločným posúdením v konaní o umiestnení stavieb druhej etapy by už táto skutočnosť nemohla byť akokoľvek zvrátená (napriek tomu, že by napríklad bolo už od počiatku vhodnejšie iné riešenie prvej etapy). Práve v tejto skutočnosti tkvie vo vzťahu k zisťovaciemu konaniu EIA neprípustnosť tzv. salámovej metódy, pretože sťažovateľ mal už v dobe zahájenia územného konania pre prvú etapu výstavby konkrétnu podobu zámeru umiestnenia obidvoch etáp stavby v danom území. Na podklade uvedených záverov Najvyšší správny súd ČR v danej veci konštatoval, že vadou konania pred žalovaným správnym orgánom (stavebným úradom) bola absencia zisťovacieho konania EIA v konaní o umiestnení stavieb prvej etapy, a to bez ohľadu na výsledok neskôr vykonaného zisťovacieho konania. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že rovnaké právne závery v súvislosti s predmetným stavebným zámerom prezentovalo aj Ministerstvo životného prostredia SR v liste č. 12474/2021-11.1.2/dš, 55911/2021 zo dňa 20. 10. 2021, ktorý bol zaslaný aj stavebnému úradu. V tomto liste ministerstvo uviedlo, že výstavba technickej infraštruktúry, vzhľadom na priestorovú a prevádzkovú súvislosť s navrhovanou činnosťou, je neoddeliteľnou súčasťou projektu ako takého, resp. navrhovanej činnosti, a s ohľadom na to, že navrhovanú činnosť možno zaradiť podľa prílohy č. 8 k zákonu o posudzovaní vplyvov pod položku č. 16 písm. b) kapitoly č. 9 (statická doprava, časť B – od 100 do 500 stojísk), je v zmysle ust. § 18 ods. 2 písm. b) zákona o posudzovaní vplyvov táto predmetom zisťovacieho konania. Prokurátor ďalej uvádza, že pred začatím predmetného územného konania a vydaním rozhodnutia o umiestnení stavby nebolo vo vzťahu k stavebnému zámeru navrhovateľa vykonané

zist'ovacie konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov a zároveň stavebný úrad nepostupoval podľa ustanovenia § 140c ods.6 stavebného zákona a ust. § 38 ods.9 zákona o posudzovaní vplyvov.

V konaní o proteste prokurátora sa k obsahu podaného protestu vyjadrila ako stavebník (nástupca navrhovateľa územného konania) spoločnosť PROFINEX staving, a.s., so sídlom Horná 65A, 974 01, ktorá uviedla, že po vydaní územného rozhodnutia boli vydané stavebné povolenia na stavebné objekty komunikácií a chodníkov, vodnej stavby, dažďovej kanalizácie a vsakovacieho objektu, vodovodu, plynovodu, splaškovej kanalizácie a ďalších objektov, ktorým predchádzalo vydanie územného rozhodnutia.

Na základe týchto povolení sa začala výstavba a stavba je momentálne vo vysokom štádiu preinvestovanosti, pričom viaceré objekty sú pred dokončením. Uvádza, že prokurátor podal protest výlučne z dôvodov, že pred začatím územného konania a rozhodnutia nebolo vo vzťahu k stavebnému zámeru navrhovateľa vykonané zisťovacie konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov. Ako správne prokurátor uvádza, že žiadny stavebný objekt územného rozhodnutia nedosahuje prahové hodnoty uvedené v prílohe č.8 zákona o posudzovaní vplyvov a teda nepodlieha povinnému posudzovaniu vplyvov na životné prostredie ani zisťovaciemu konaniu. Prokurátor argumentuje, že navrhovanou a následne posudzovanou činnosťou nemá byť len výstavba objektov technickej a dopravnej infraštruktúry ale aj údajný celý stavebný zámer navrhovateľa a teda aj výstavba rodinných domov a najmä parkovacích stojísk, pre ktoré má povolená infraštruktúra slúžiť. Pri uvedenom výklade by takto vymedzená navrhovaná činnosť podliehala zisťovaciemu konaniu, a to podľa položky č.16 písm. b) (statická doprava časť B – od 100 do 500 stojísk) bodu 9 (infraštruktúra) Prílohy č.8 zákona o posudzovaní vplyvov. Uvedená celkovosť stavebného zámeru má vyplývať podľa prokurátora priamo z príslušnej projektovej dokumentácie. Projektová dokumentácia, ktorá bola podkladom pre vydanie napadnutých rozhodnutí, však neobsahuje stavebné objekty rodinných domov a ani stavebné objekty parkovacích stojísk. Stavebný zámer navrhovateľa, ako aj spoločnosti PROFINEX staving ako stavebníka, spočíval a spočíva výlučne vo výstavbe objektov, pre ktoré boli napadnuté rozhodnutia vydané. Stavebník nemá a nikdy ani nemal zámer budovať v predmetnej lokalite rodinné domy alebo parkovacie stojiská. Prípadná výstavba rodinných domov bude realizovaná individuálnym spôsobom, a to budúcimi vlastníkmi pozemkov v danej lokalite podľa ich osobitných požiadaviek. Územné rozhodnutia o umiestnení stavieb rodinných domov, ktoré by vzhľadom na s nimi spojený plánovaný počet parkovacích stojísk bolo možné v sumárnom počte zaradiť pod navrhovanú činnosť uvedenú v § 18 ods.2 zákona o posudzovaní vplyvov, tak budú vydávané na základe návrhov iných stavebníkov – budúcich jednotlivých vlastníkov a užívateľov pozemkov, a to v rôznych časových obdobiach a podľa rôznych stavebnotechnických špecifikácií určených jednotlivými stavebníkmi rodinných domov. Stavebník technickej a dopravnej infraštruktúry nevie a ani nemôže definovať konkrétnu podobu budúcej novej výstavby rodinných domov v predmetnej lokalite, a teda nevie ani poskytnúť relevantné a kvalifikované podklady pre vypracovanie zámeru podľa zákona o posudzovaní vplyvov. V danom prípade nie je daná ani základná premisa rovnakej identity navrhovateľa. V zmysle § 3 písm. g) zákona o posudzovaní vplyvov, navrhovateľ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá má záujem realizovať navrhovanú činnosť alebo jej zmenu vyžadujúcu si povolenie. Vzhľadom na tieto skutočnosti je zrejmé, že navrhovateľ výstavby technickej a dopravnej infraštruktúry a navrhovateľa výstavby rodinných domov sú/budú odlišné osoby. Argumentácia prokurátora ohľadom nemožnosti rozdelenia projektov na viaceré časti a vyhodnocovanie jednotlivých častí izolovane od zvyšku projektu s poukazom na tzv. salámovú metódu neobstojí, nakoľko projekt výstavby technickej a dopravnej infraštruktúry v danom prípade nie je etapizovaný, respektíve rozdeľovaný tak, aby povoľované stavebné objekty v jednotlivých častiach nedosahovali prahové hodnoty uvedené v prílohe zákona o posudzovaní vplyvov. Stavebník nemá zámer budovať v následnom naviazujúcom období ďalšie fázy, resp. pokračovania cestnej komunikácie, vodovodu, kanalizácie alebo inej povolenej infraštruktúry. Predmetom napadnutých rozhodnutí bola stavba ako celok a nad jej doplnením sa neuvažuje. Keďže realizácia stavby svojím rozsahom nespĺňa kritériá ani jednej z položiek prílohy č.8 zákona o posudzovaní vplyvov, pre ktoré je stanovená zákonná povinnosť uskutočnenia zisťovacieho konania, stavebný úrad sa nemohol dôvodne domnievať, že vo vzťahu k stavbe malo byť uskutočnené konanie podľa osobitného zákona, zákona o posudzovaní vplyvov. Prokurátorom citované rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR zo dňa 13.12.2018, č. k. AS 139/2017-73 nemožno na daný prípad aplikovať, nakoľko predmetom tohto rozhodnutia bolo posúdenie úplne odlišného prípadu, založených na odlišných skutkových okolnostiach. V danom prípade išlo o rozdelenie stavby bytového parku na dve etapy z hľadiska posudzovania vplyvov na životné prostredie. O tzv. salámovej metóde, by tak bolo možné uvažovať len za predpokladu účelového rozdelenia stavby, v snahe vyhnúť sa jej posudzovaniu ako celku. Uvedené je prezentované aj v samotnom rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu ČR, ktorý uviedol, že súdna prax konštatuje neprípustnosť salámovej metódy najmä v súvislosti s líniovými stavbami (typicky stavba diaľnic či cestných obchvatov), keď potom čo sú schválené (a často aj postavené) neproblematické úseky líniovej stavby, je vznesená požiadavka na postavenie posledných úsekov problematických, a to za situácie, kedy nezostáva prakticky žiadna alternatíva. Súčasne sa v priebehu procesov

EIA nevykoná posúdenie zámerov líniovej stavby ako celku, ale posudzujú sa jednotlivé úseky. Takýto postup je neprípustný, realizácia týchto typov stavieb má totiž dopad na životné prostredie ako celok, vplyv jednotlivých čiastkových častí môže byť z hľadiska záujmov ochrany prírody irelevantný. V posudzovanom prípade Najvyšší správny súd ČR konštatoval neprípustnosť tzv. salámovej metódy v prípade, keď navyše identifikoval, že pričom už od počiatku je z projektovej dokumentácie zjavná konkrétna podoba obidvoch etáp zamýšľaných stavieb a práve v tejto skutočnosti tkvie vo vzťahu k zisťovaciemu konaniu EIA neprípustnosť tzv. salámovej metódy, pretože sťažovateľ mal už v dobe zahájenia územného konania pre prvú etapu výstavby konkrétnu podobu zámeru umiestnenia obidvoch etáp výstavby v danom území. Stavebník nemá spracovávanú projektovú dokumentáciu výstavby parkovacích stojísk a ani rodinných domov, keďže nemá zámer ich výstavbu vôbec uskutočniť. Uvedená výstavba nemá konkrétnu podobu ani v súčasnosti a nemohla ju mať ani v čase vydania napadnutých rozhodnutí. Budúca výstavba v danej lokalite je tak v súčasnej dobe definovaná výlučne všeobecnými regulačnými územného plánu mesta a územnoplánovacími podkladmi, podľa ktorých je väčšina predmetnej lokality určená na výstavbu nízkopodlažných rodinných domov. V prípade, ak prokurátor považoval za projektovú dokumentáciu stavebného zámeru navrhovateľa urbanistickú štúdiu pre dotknutú lokalitu (UŠ) „Banská Bystrica, Vlčia jama – stred“ ku ktorej vydalo Mesto Banská Bystrica ako orgán územného plánovania súhlas s tým, aby slúžila ako podklad pre územné rozhodovanie v riešenom území. Urbanistickú štúdiu ako nezáväzný dokument nie je možné považovať za vyjadrenie stavebného zámeru navrhovateľa (zámeru na vykonanie navrhovanej činnosti v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov). Ani z urbanistickej štúdie, ktorá je len nezáväzným územnoplánovacím podkladom pre územné rozhodovanie v riešenom území a ako nezáväzný dokument určuje len dopravné trasy v rámci riešeného územia a jednotlivé trasy inžinierskych sietí a riešenie prívodu a odvodu jednotlivých médií, nevyplývajú pre stavebné objekty stavby prahové hodnoty uvedené v prílohe č.8 zákona o posudzovaní vplyvov, ale práve naopak, na strane 12 jej textovej časti sa uvádza, že na verejných komunikáciách je potreba budovať len 20 samostatných parkovacích miest pre krátkodobé parkovanie s tým, že v predmetnej štúdii je navrhnutých 30 parkovacích miest, z čoho je 10 miest ako predbežná rezerva, pričom na strane 21 jej textovej časti sa v bilancii parkovania uvádza celkový počet parkovacích státi 33 ks aj s 10% rezervou. V predmetnej štúdii sú rozlíšené parkovacie miesta v počte 33 ks a odstavné miesta pri rodinných domoch, ktoré sa však upresnia až novými stavebníkmi rodinných domov až na základe nimi predložených projektových dokumentácií. Rovnako sa na daný prípad nevzťahujú ani závery rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.06.2012, č. k. 8 Sžp 27/2011, v ktorom sa uvádza, že stavba diaľnic je nepochybne činnosťou, ktorá má na životné prostredie, nielen počas výstavby, ale aj samotnej prevádzky významný vplyv. Posúdenie vplyvov diaľnice, tak ako bolo uskutočnené počas účinnosti zákona č. 127/1994 o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, teda, že celá stavba bola posúdená ako jeden celok a následne sú jednotlivé úseky predmetom schvaľovania v oddelených konaniach je plne v súlade s cieľmi posudzovania vplyvov na životné prostredie, kedy je nutné posudzovať všetky aspekty navrhovanej činnosti v celosti, a to aj v súvislosti s judikatúrou Súdneho dvora (C-227/1, C-142/07). To znamená, že Najvyšší súd SR rovnako ako Najvyšší správny súd ČR, konštatoval, že stavbu, ktorá bola rozkúskovaná na viacero úsekov (resp. realizovaná vo viacerých etapách), treba z hľadiska vplyvov na životné prostredie posudzovať ako celok. Na predmetný stav nie je možné aplikovať ani judikatúru Súdneho dvora EÚ, na ktorú uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu odkazuje, keďže táto rieši iné otázky ako tie, ktoré sú predmetom podaných protestov. V danom prípade nebola stavba rozčlenená na viacero úsekov, preto nie je správne tvrdenie prokurátora, že došlo k rozdeleniu stavebného zámeru. Navyše, Okresný úrad Banská Bystrica, odbor starostlivosti o životné prostredie ako príslušný orgán podľa § 56 písm. b) zákona o posudzovaní vplyvov sa k projektovej dokumentácii stavby k územnému konaniu a k podkladom pre vydanie rozhodnutia a taktiež ku konaniu na vydanie zmeny územného rozhodnutia viackrát vyjadroval, vydal záväzné stanoviská, pričom ani raz nevzniesol akékoľvek námietky ohľadom nevykonania zisťovacieho konania. Podľa správneho poriadku pri zmene alebo zrušení rozhodnutia v rámci mimo odvolacích opravných prostriedkov má správny orgán dbať na to, aby účastník, ktorý v konaní konal dobromyseľne, bol rozhodnutím vydaným v mimoodvolacom konaní dotknutý v čo najmenej možnej miere. V doplnení vyjadrenia zo dňa 01.04.2022 stavebník poukázal na rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR zo dňa 18.09.2014, sp.zn.2 As 119/2014-31, ktorý v odsekoch 17 až 21 konštatuje, že predovšetkým nejde v prípade stavby kabeláže a nadväzujúcej stavby rodinných domov o vzájomne podmienené dielčie časti jediného zámeru v zmysle vyššie citovaných záverov rozsudku vecí sp.zn.5 As 30/2009. Je totiž potrebné rozlišovať medzi nutnou a logickou etapizáciou výstavby na jednej strane a podmienenosťou jednotlivých častí zámeru. Technická infraštruktúra nemá pochopiteľne iný zmysel ako zaistiť fungovanie stavieb, ktoré k nej budú v budúcnosti pripojené. Zároveň tieto stavby môžu plne fungovať v zásade až po pripojení na technickú infraštruktúru. Zmyslom technickej infraštruktúry je v tejto fáze iba zasieťovanie pozemkov, kde môže v budúcnosti prebehnúť ďalšia výstavba, ktorej skutočný rozsah ani podoba nie sú v tejto fáze zjavné. Možno si iste predstaviť, že bude vedené spoločné územné a stavebné konanie pre výstavbu infraštruktúry aj na ňu nadväzujúce výstavby. Ak tomu tak, však nie je, nie je takýto postup – oddelené povolenie stavby infraštruktúry automaticky v rozpore so zákonnou úpravou.

Možnosť, že nadväzujúca výstavba nebude povolená v plánovanom rozsahu a technická infraštruktúra zostane úplne či sčasti nevyužitá, je určite reálna. Riešenie zastávané sťažovateľom by však znamenalo, že výstavba infraštruktúry musí byť vždy povolená už vo vzťahu ku konkrétnej podobe nadväzujúcich stavieb. To však zákon nevyžaduje a takýto postup stiera aj pomerne bežný model výstavby, pri ktorom sú zasieťované pozemky ponúkané na kúpu a ďalšiemu využitiu napríklad bývanie alebo ako priemyselné zóny. Nemožno aby, už v úvodnej fáze výstavba bola bezdôvodne obmedzená, ak umiestnenie infraštruktúry i rodinných domov umožňuje platný územný plán. Podmienky nadväzujúcej výstavby budú riešené v inom územnom a stavebnom konaní, než v ktorom je posudzovaná výstavba infraštruktúry.

Prokurátor ďalej uvádza, že pred začatím predmetného územného konania a vydaním rozhodnutia o umiestnení stavby nebolo vo vzťahu k stavebnému zámeru navrhovateľa vykonané zisťovacie konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov a zároveň stavebný úrad nepostupoval podľa ustanovenia § 140c ods. 6 stavebného zákona a ust. § 38 ods.9 zákona o posudzovaní vplyvov.

Podľa § 24 ods. 6 zákona o prokuratúre ak orgán verejnej správy nemieni protestu vyhovieť alebo mu mieni vyhovieť iba čiastočne, predloží ho do 30 dní od jeho doručenia spolu so spisovým materiálom a vyjadreniami účastníkov konania na rozhodnutie svojmu bezprostredne nadriadenému orgánu, dozerajúcemu orgánu alebo orgánu oprávnenému na rozhodovanie o opravnom prostriedku (ďalej len „nadriadený orgán“) a o tomto postupe upovedomí v rovnakej lehote prokurátora. Nadriadený orgán o proteste rozhodne do 30 dní od jeho predloženia. Ústredný orgán štátnej správy predloží v takom prípade protest na rozhodnutie svojmu vedúcemu a upovedomí o tom prokurátora.

Mesto Banská Bystrica podanému protestu prokurátora nevyhovelo a postúpilo ho podľa § 24 ods. 6 zákona o prokuratúre spolu so spisovým materiálom na rozhodnutie Okresnému úradu Banská Bystrica, odboru výstavby a bytovej politiky (ďalej okresný úrad), ako nadriadenému správnomu orgánu najbližšieho vyššieho stupňa.

Okresný úrad na základe preskúmania kompletného spisového materiálu mesta Banská Bystrica ako aj podaného protestu prokurátora zaujíma k veci nasledovné stanovisko:

Podľa § 21 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy preskúmava zákonnosť správnych aktov orgánov verejnej správy, a to rozhodnutí verejnej správy

Podľa § 24 ods. 1 zákona o prokuratúre protest proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy môže prokurátor podať do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia alebo od vydania opatrenia.

Podľa § 3 ods. 3 správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnomu vybaveniu veci. Ak to povaha vecí pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierné vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa § 41 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad môže z podnetu navrhovateľa nahradiť územné rozhodnutie, ktoré je právoplatné, novým územným rozhodnutím, ak to umožňuje územnoplánovacia dokumentácia alebo iné podklady pre územné rozhodnutie alebo podmienky v území. Za rovnakých okolností môže stavebný úrad nahradiť územné rozhodnutie, ktoré vydal z vlastného podnetu.

Podľa § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 140c ods. 6 stavebného zákona ak sa stavebný úrad odôvodnene domnieva, že vo vzťahu k predmetu územného konania o umiestnení stavby, územného konania o využití územia, stavebného konania alebo kolaudačného konania malo byť uskutočnené konanie podľa osobitného predpisu, ktoré sa však do dňa začatia

územného konania, stavebného konania alebo kolaudačného konania nezačalo, zašle návrh na začatie uvedeného konania postupom podľa odseku 2 príslušnému orgánu. Príslušný orgán k tomuto návrhu vypracuje záväzné stanovisko, ak zistí jeho nesúlad s osobitným predpisom, v ktorom uvedie túto skutočnosť.

Podľa § 140c ods. 12 stavebného zákona stavebný úrad vo veci nerozhodne bez vydaného záverečného stanoviska alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o predmet konania, ktorý podlieha rozhodovaniu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 2 písm. e) zákona o posudzovaní vplyvov účelom zákona je najmä získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.

Podľa § 18 ods. 2 písm. b) zákona o posudzovaní vplyvov predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti (ďalej len „zisťovacie konanie“) musí byť každá navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 časti B.

V zmysle prílohy č. 8 k zákonu o posudzovaní vplyvov /kapitola 9. Infraštruktúra, pol. č. 16 písm. b)/ sú predmetom zisťovacieho konania projekty rozvoja obcí vrátane statickej dopravy s prahovou hodnotou určenou pre zisťovacie konanie od 100 do 500 stojísk.

Podľa § 29 ods. 1 písm. a) zákona o posudzovaní vplyvov ak ide o navrhovanú činnosť uvedenú v § 18 ods. 2, navrhovateľ je povinný pred začatím povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti doručiť príslušnému orgánu písomne a elektronicky zámer s náležitosťami podľa § 22 ods. 3 a prílohy č. 9, ak má byť predmetom zisťovacieho konania navrhovaná činnosť.

Podľa § 29 ods. 2 zákona o posudzovaní vplyvov príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

Podľa § 29 ods. 11 zákona o posudzovaní vplyvov výsledkom zisťovacieho konania je rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní.

Podľa § 29 ods. 12 zákona o posudzovaní vplyvov rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní oprávňuje navrhovateľa navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ktorá musí byť predmetom zisťovacieho konania podľa § 18 ods. 2, podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti, ak v rozhodnutí príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona.

Podľa § 38 ods. 3 zákona o posudzovaní vplyvov povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie bez vydaného záverečného stanoviska alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o navrhovanú činnosť, ktorá podlieha rozhodovaniu podľa tohto zákona.

Podľa § 38 ods. 9 zákona o posudzovaní vplyvov ak sa povoľujúci orgán odôvodnene domnieva, že vo vzťahu k predmetu povoľovacieho konania malo byť vykonané zisťovacie konanie alebo konanie o vydaní záverečného stanoviska, ktoré sa však do dňa začatia povoľovacieho konania nezačalo, povoľujúci orgán zašle návrh na začatie konania elektronicky alebo písomne príslušnému orgánu. Príslušný orgán k tomuto návrhu vypracuje záväzné stanovisko, ak zistí jeho nesúlad s týmto zákonom, a uvedie v ňom túto skutočnosť; po doručení takého záväzného stanoviska povoľujúci orgán konanie zastaví.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podstatou protestu prokurátora je skutočnosť, že v danom prípade malo byť pred vydaním územného rozhodnutia o umiestnení stavby inžinierskych sietí vydané rozhodnutie zo zisťovacieho konania podľa zákona o posudzovaní vplyvov, pretože buduca výstavba rodinných domov a občianskej vybavenosti bude obsahovať 240 parkovacích stojísk a vzhľadom na ich počet je potrebné toto zisťovacie konanie vykonať, aj keď tieto stojiská neboli predmetom konania.

S protestom prokurátora sa okresný úrad nestotožnil z nasledovných dôvodov:

Predmetom protestom napadnutého rozhodnutia je umiestnenie stavieb inžinierskych sietí pre ďalšiu budúcu výstavbu rodinných domov a občianskej vybavenosti, ktoré sú povolené a z veľkej časti aj zrealizované. Možná buduca výstavba rodinných domov podľa prokurátora bude vyžadovať budovanie 204 parkovacích stojísk, ktoré mali byť predmetom posudzovania podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, aj keď neboli predmetom územného konania a rozhodnutia. Okresný úrad v tomto prípade konštatuje, že pokiaľ samotný predmet územného rozhodnutia nepodlieha posudzovaniu vplyvov na životné prostredie, čo v konaní o proteste prokurátora nebolo sporné, nemožno považovať vydané rozhodnutie za nezákonné a vydané postupom v rozpore so zákonom, pretože z ustanovení § 140c ods. 1 stavebného zákona je povinnosť predložiť pred začatím územného, stavebného, kolaudačného konania ako podklad pre jeho začatie rozhodnutie podľa osobitného predpisu, pokiaľ sa podľa osobitného predpisu vyžaduje. Keďže v danom prípade nejde o takú činnosť, ktorá podlieha zisťovaciemu konaniu, nebolo potrebné v tomto konaní predkladať rozhodnutie zo zisťovacieho konania pre možných budúcich 204 parkovacích stojísk, ktoré nie sú predmetom navrhovanej činnosti. Zároveň okresný úrad uvádza, že pre rodinné domy podľa STN 736110 Projektovanie miestnych komunikácií sa má počítať s dvomi stojiskami pre jeden rodinný dom. Pokiaľ však tieto stojiská budú budúcimi stavebníkmi realizované ako súčasť rodinného domu (dvojgaráž), tak tieto ako súčasť rodinného domu nepodliehajú posúdeniu podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Z uvedeného dôvodu, predpoklad počtu parkovacích stojísk uvádzaných prokurátorom nemusí byť ani reálny. Posudzovanie vplyvov na životné prostredie bolo vykonávané v čase prerokovania Územnoplánovacej dokumentácie Mesta Banská Bystrica, v znení neskorších zmien a doplnkov a to práve podľa zákona o posudzovaní vplyvov, podľa ktorej v danom území je možná výstavba rodinných domov a občianskej vybavenosti. Z doterajšej aplikačnej praxe vyplýva, že pred začatím výstavby rodinných domov v nových lokalitách doteraz nezastavaných, je prvým úkonom podanie návrhu na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby inžinierskych sietí, a preto nemožno konštatovať, že zo strany stavebníka došlo k obchádzaniu zákona a vyhýbaniu sa posudzovaniu vplyvov na životné prostredie zámerným rozdeľovaním navrhovanej činnosti.

Podľa § 3 ods. 3 správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. V tomto ustanovení správneho poriadku je upravená zásada hospodárnosti a rýchlosti konania. Jej podstata spočíva v tom, aby správne orgány vybavili veci včas a bez zbytočných prieťahov a aby zároveň konanie prebiehalo hospodárne s použitím najvhodnejších prostriedkov vedúcich k správne vybaveniu veci. Táto zásada korešponduje aj s Ústavou SR, podľa ktorej každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokurátor povinný používať všetky zákonné prostriedky, tak aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu. Prokurátor pri podaní protestu, dbá na to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. Pri podávaní protestu je nutné, aby prokurátor každý prípad posudzoval so zreteľom na všetky okolnosti v zmysle proporcionality a práv v danom prípade vlastníkov nehnuteľností nadobudnutých v dobrej viere. Z protestu prokurátora vyplýva, že prokurátor sa nezaoberal s dobrovoľne nadobudnutými právami vlastníkov nehnuteľností. Z protestu nevyplýva, prečo prokurátor prevýšil princíp zákonnosti nad princíp stavu právnej istoty a ochrany dobrovoľne nadobudnutých práv. Pri mimoriadnom opravnom prostriedku, ako je protest

prokurátora, je potrebné posúdiť intenzitu porušenia zákonnosti vo vzťahu k dobromyseľne nadobudnutým právam vlastníkov nehnuteľnosti. Účelom opravných prostriedkov je odstraňovanie rozporov v rozhodnutiach so zákonmi a inými všeobecnými predpismi. Dôvodom na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia môže byť len nezákonnosť rozhodnutia. V záujme na zachovanie stability právnych vzťahov založených rozhodnutím je relevantné, aby postupom na základe mimoriadnych prostriedkov neboli významne narušené práva nadobudnuté dobromyseľne.

Prokurátor v proteste poukázal na stanovisko Ministerstva životného prostredia SR v liste zo dňa 20.10.2021, ktorým okresný úrad nedisponuje, pretože nie je súčasťou administratívneho spisu rozhodnutia napádaného prokurátorom.

Záverom okresný úrad dodáva, že prípadným zrušením protestom napadnutého rozhodnutia sa nedosiahne náprava požadovaná okresným prokurátorom. Z vyjadrenia stavebníka vyplýva, že stavba inžinierskych sietí je začatá, stavebné objekty sú pred dokončením, teda po zrušení územného rozhodnutia už nebude možné vydať v danej veci nové územné rozhodnutie, pretože stavba je už zrealizovaná a inžinierske siete sú už umiestnené. V súvislosti s uvedeným, okresný úrad dodáva, že podľa ustálenej súdnej judikatúry, princíp zákonnosti nemá v porovnaní s ostatnými princípmi materiálneho právneho štátu, medzi ktoré nepochybne patrí princíp právnej istoty zaručený primát, a preto je potrebné každý prejednávany prípad posudzovať s prihliadnutím na všetky konkrétnosti daného prípadu (jeho osobitosti), navyše ak umiestňovaná stavba je povolená a aj zrealizovaná.

Z vyššie uvedených dôvodov okresný úrad podanému protestu Okresnej prokuratúry Banská Bystrica nevyhoveli a rozhodnutie mesta Banská Bystrica ponechal v platnosti.

Vychádzajúc z uvedených skutočností správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podľa § 24 ods. 11 zákona o prokuratúre podať v zákonom stanovenej 15 dňovej odvolacej lehote odvolanie na Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky. Toto rozhodnutie je podľa Správneho súdneho poriadku preskúmateľné súdom až po vyčerpaní zákonných opravných prostriedkov.

Oznámenie rozhodnutia verejnou vyhláškou:

Navrhovateľovi, prokurátorovi a ďalším účastníkom konania sa toto rozhodnutie okresného úradu doručuje verejnou vyhláškou. Podľa § 26 ods. 2 správneho poriadku bude táto verejná vyhláška vyvesená na úradnej tabuli Okresného úradu Banská Bystrica a zároveň zverejnená na webovom sídle Ministerstva vnútra SR v sekcii Verejná správa <http://www.minv.sk/?informacie-oddelenia-vystavby-a-byt-politikyBB> a na úradnej tabuli mesta Banská Bystrica. Podľa § 26 ods. 2 správneho poriadku dňom oznámenia tohto rozhodnutia je 15-ty deň vyvesenia verejnej vyhlášky na úradnej tabuli Okresného úradu Banská Bystrica. Podľa § 34 ods. 2 písm. a) zákona o „e-Governmente“ bude táto verejná vyhláška zverejnená na webovom sídle správcu „Centrálnej elektronickej úradnej tabule“ <https://cuet.slovensko.sk/>

Vyvesené dňa: 22.10.2022 Zvesené dňa:

OKRESNÝ ÚRAD BANSKÁ BYSTRICA

odbor výstavby a bytovej politiky

Mgr. E. Štrba

074 05 Banská Bystrica

pečiatka a podpis orgánu, ktorý zabezpečil pečiatka a podpis orgánu, ktorý zabezpečil vyvesenie verejnej vyhlášky zvesenie verejnej vyhlášky

Ing. Janka Mylbachrová
vedúca odboru

Informatívna poznámka - tento dokument bol vytvorený elektronicky orgánom verejnej moci

IČO: 00151866 Suffix: 10008

Doručuje sa

Mesto Banská Bystrica, Československej armády 1141/26, 974 01 Banská Bystrica, Slovenská republika
Krajská prokuratúra Banská Bystrica, Partizánska cesta 1, 975 62 Banská Bystrica, Slovenská republika
PROFINEX staving, a.s., Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, Slovenská republika

Doložka o autorizácii

Tento listinný rovnopis elektronického úradného dokumentu bol vyhotovený podľa vyhlášky č. 85/2018 Z. z. Úradu podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre investície a informatizáciu z 12. marca 2018, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe vyhotovenia a náležitostiach listinného rovnopisu elektronického úradného dokumentu.

Údaje elektronického úradného dokumentu

Názov: [Rozhodnutie]
Identifikátor: OU-BB-OVBP-2022/013258-0036197/2022

Autorizácia elektronického úradného dokumentu

Dokument autorizoval: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, OÚ BB 10008
SK IČO: 00151866
Spôsob autorizácie: Kvalifikovaná elektronická pečať
Dátum a čas autorizácie: 12.04.2022 08:13:39
Dátum a čas vystavenia časovej pečiatky: 12.04.2022 08:13:39
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:
OU-BB-OVBP-2022/013258-0036197/2022

Informácia o vyhotovení doložky o autorizácii

Doložku vyhotovil: Ing. Janka Mylbachrová
Funkcia alebo pracovné zaradenie: vedúci odboru
Označenie orgánu: Okresný úrad Banská Bystrica
IČO: 00151866
Dátum vytvorenia doložky: 12.04.2022
Podpis a pečiatka:

